

[Ole Espersen]

Der er et punkt, man burde have drøftet lidt mere under udvalgsarbejdet. Her tænker jeg på lægers medvirken. Jeg kan ved en hurtig gennemlæsning af høringsssvarene se, at der er nogle læger, der er betænkelige ved de forslag, der er i betænkningens lovudkast. Det må vi drøfte ganske grundigt i udvalget. Det er min opfattelse, at hvis vi her i Folketinget har givet nogle regler om, hvilke indgreb politiet lovligt kan foretage, så burde det være sådan, at der ikke kunne være lægeetiske betæneligheder ved at medvirke til at gennemføre disse lovlige indgreb, som er vedtaget i et demokratisk land, i et Folketing og efter de debatter, vi har her, hvor vi kan tage de hensyn, der skal tages. Men lægerne har altså nogle betæneligheder, og dem må vi selvfølgelig drøfte.

Der er to afgørende forskelle i SF's forslag i forhold til betænkningens udkast, som justitsministeren også har været inde på. Det ene går bl.a. på, at der skal en retskendelse til, så godt som hver gang man skal foretage legemsbesigtigelse, herunder optage fingeraftryk. Der skal altså en retskendelse til hver eneste gang i modsætning til udvalgets forslag, der lader politiet træffe den afgørelse, selvfølgelig under iagttagelse af de forskrifter, der gives i udkastet, om, hvornår det er lovligt at tage fingeraftryk.

Jeg er lidt betænkelig ved, at man gang på gang forlanger retskendelse om mere og mere, fordi man kan risikere at komme i den situation, at det efterhånden bliver så automatisk, at man skal gå til domstolene om alt muligt, at domstolene også kommer til at handle mere eller mindre automatisk, og så er der jo ikke opnået megen retssikkerhed.

Jeg synes, man burde kunne have et polit, hvor man havde så megen tillid, at dette at tage et fingeraftryk hos en sigtet var noget, politmanden kunne gøre, måske efter drøftelse med en overordnet, men i hvert fald kunne gøre med det ansvar, der ligger i, at der selvfølgelig senere kan komme kritik fra domstolens side.

Hvis vi, hver gang vi føler, med rette eller urette, en vis mistillid til politiet – der er refereret nogle sager, hvor man måske kunne sige, at domstolene også viser denne manglende tillid en gang imellem – hjælper det ikke noget, at vi blot bliver ved med at tage kompetence fra politiet. Så må vi sørge for, at politiet bliver dygtigere og bedre. Det er i hvert fald den metode, jeg i dette tilfælde ville foretrække. Jeg tror, det

bliver for omstændeligt, hvis et så lidet indgribende indgreb som dette at tage fingeraftryk virkelig skal forelægges for retten. Jeg ved heller ikke, hvad det kan betyde af forsinkelser og forlænget anholdelse osv.

Det andet punkt er opbevaringen af bl.a. fingeraftryk. Der synes jeg, SF's fremsættelsestale og bemærkningerne er lidt uklare. Jeg synes, der er en vis modstrid, men det kan være en fejllæsning. Hvorom alting er, er det en kendsgerning, at opbevarede fingeraftryk, også fra personer, der er blevet frikendt, eller hvor man har opgivet at rejse tiltale, har vist sig at have væsentlig betydning i forbindelse med senere forbrydelsers opklaring.

Det mener jeg vi skal dyrke i udvalget. Vi skal se, i hvilket omfang denne væsentlige betydning foreligger, men den er åbenbart til stede, og det må vi så sammenholde med dette indgrebs intensitet. Jeg mener altså ikke, at indgrebets intensitet, hvor det f.eks. alene drejer sig om opbevaring af fingeraftryk, er særlig stor, og det er naturligvis langt mindre betænkeligt, end hvis det drejede sig om opbevaring af fotografier i lignende situationer.

På de to punkter kan vi altså ikke umiddelbart give tilslutning. Vi ønsker at drøfte dem, herunder hvorvidt det er rimeligt at have nogle regler, så politiet, der jo kan anholde folk og holde dem tilbage i 24 timer, ikke også skulle kunne tage fingeraftryk af folk.

Helge Adam Møller (KF):

Hele lovforslaget lægger op til en meget væsentlig debat. Det er en debat om, hvordan man fastsætter regler og bestemmelser, som på den ene side tilgodeser hensynet til politiets arbejde, til efterforskningens effektivitet og til forbrydelsers opklaring, og på den anden side tilgodeser, at dette ikke i unødigt omfang går ud over hensynet til at sikre den enkeltes personlige frihed og hensynet til den enkeltes ret til at bestemme over egen krop. Det er en væsentlig debat.

Det er min umiddelbare opfattelse, at de grænser for politiets handlefrihed, lovforslaget lægger op til, på nogle punkter er mere vidtgående, end det er rimeligt. Der er nogle, der deler den opfattelse. Hvis man læser de hørings svar, vi har fået inden for det sidste døgn, kan man se, at statsadvokaten i Ålborg udtrykker et sted: Jeg synes, man er gået for vidt i beskyttel-